

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 14. ЈУЛА 2014. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По2 5/14 против оптуженог Поп Костић Бобана, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Ктo.бр.1/14 од 31.03.2014. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу као и прошли пут, председник већа судија Вера Вукотић и судије Снежана Николић Гаротић и Винка Бераха Никићевић, чланови већа. Записничар – Олгица Куч и виши стручни сарадник Слађана Радојчић.

Председник већа утврђује да су на рочиште приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.

Оптужени Поп Костић Бобан са браниоцем адвокатом Гаврић Теодором.

Сведок, да ли је ту [REDACTED]? Добро, приступио сведок [REDACTED].
Сведок [REDACTED]?

На главни претрес није приступио сведок [REDACTED], према извештају поште који смо примили на повратници по изјави бивше жене, наведено да је сведок преминуо.

Како су испуњене процесне претпоставке, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члана 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

У наставку доказног поступка саслушаће се сведок [REDACTED]. Прозовите. А остали овде ко је публика? Реците само ко сте? Добро.

Испитивање сведока [REDACTED]

Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Само за овај пулт станите, укључите микрофон.

Сведок [REDACTED]: Све ми је јасно.

Председник већа: Јесте Ви [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам ја сам.

Председник већа: Је ли имате личну карту?

Сведок [REDACTED]: Имам.

Председник већа: Дајте молим Вас само да идентификујем.

Сведок [REDACTED]: Само да видим где ми је, није, није, ту је.

Председник већа: Хвала.

Констатује се да се пред судом налази сведок [REDACTED], чији се идентитет утврђује на основу личне карте [REDACTED] [REDACTED] године, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Име вашег оца [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Од оца [REDACTED] ваша адреса пребивалишта?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро, шта сте по занимању?

Сведок [REDACTED]: Сад пензионер.

Председник већа: Пензионер. Добро.

Сведок [REDACTED]: Хвала.

Председник већа: Ви ћете данас [REDACTED] бити саслушани у својству сведока.

У смислу члана 95 ЗКП-а сведок се опомиње да је дужан да говори истину, да не сме ништа прећутати, те да се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе и своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

И сведоци полажу заклетву, текст заклетве се налази ту испред Вас па прочитајте.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. [REDACTED] ми смо Вас данас позвали овде, ради се о кривичном делу ратног злочина против цивилног становништва у периоду од 1992. до 1995. године, односи се на подручје Брчко, односно на логор „Лука“ такозвани који је био у то време у Брчком. Ви сте овде дали исказ пред полицијом Дистрикта Брчко 01.02.2005. године?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Је ли се сећате тог исказа?

Сведок [REDACTED]: Свакако.

Председник већа: Је ли остајете при том исказу?

Сведок [REDACTED]: Свакако.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Или да, како хоћете.

Председник већа: Да нам кажете овако да ли Вам је познато лице [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је то лице било са Вама у логору, Ви сте били у овом логору?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Реците нам мало од када до када сте били, можете оријентационо да кажете време колико сте били у логору и како знате [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Прво ћу вам рећи од кад сам био до када у логору. Био сам од, мислим да је 05. или 06. мај до 27. маја 1992. године.

Председник већа: Добро.

Сведок Деровић Цафер: А [REDACTED] знам из разлога тога што смо радили у једној радној организацији, то је творница намештаја „Босна Брчко“ или „Шипадова групација“, а иначе је [REDACTED] мој и сусјед или комшија што ми Босанци кажемо, од 1978. године када сам ја направио кућу у делу где је он живио, а то је дио Мујкића.

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: И од тада се иначе и знамо, кажем радили смо скупа, ја сам нажалост био у једном дјелу хангара „Луке“ Брчко и на несрећу моју пребачен сам, мислим да је то било 10-11. маја што се не могу сетити баш датума, али ту је негде, у други дио где је био заточеник [REDACTED] и да не набрајам, [REDACTED] и да не набрајам их. Ја сам у једном делу тог хангара уза зид био дуго времена, човек који је лежао између мене, уствари између нас, између [REDACTED], али вјерујте мени да ја [REDACTED] та три дана, то је било до 13. нисам могао познати. Разлог што га нисам познао јер он је толико био испребијан да сам ја сам се згрозих када сам га видио када ми је рекао, када је дошао мало себи, јер он је имао толику главу излупану или широку како хоћемо, очи није видио, уста је полупана, да је глава била малтене у ширини рамена колико ме хоћете схватити, а сигурно знате и када је мени трећи дан, то је добро се сјећам 13. на 14. мај рекао кроз уста мало, каже „[REDACTED] да ли ме не знаш“. Обзиром да смо ми мало могли контактирати така су била правила у том делу, ја не знам остали логоре, и ко си, кад каже „ја сам болан твој комшија [REDACTED]“. Ја вам рекох са разлогом да тај датум добро памтим јер то је дио хангара „Луке“ гдје су углавном људи пребијани и убијани, а разлог је што поменух да је то било 13. на 14. мај 1992. године, што је ту вече [REDACTED] који је био постављен на столицу, знали смо да ће га убити, био постављен са моје десне стране, а [REDACTED] са лијеве, ја не знам каква несрећа да они буду убијени, ја сам остао жив, прескочили су ме али је неко и тада [REDACTED] ударио и ја кажем овога човека кога Ви оптужујете, уствари који је направио оно, ако је направио, ја нисам видио нити би га могао познати и с правом вам кажем да вам не могу ништа рећи ни лик. Али ја сам био свједок тужилаштва у Хашком трибуналу 1999. године, 13 дана сам био у предмету једном мало тежем гдје је био господин [REDACTED] са мном, и једне прилике то је било у мојој соби, ми је рекао да га је некакав Поп ја не знам је ли то надимак или је нешто посебно, тукао у тој луци да му је мајка Бошњациња, да му је даица [REDACTED] матичар, кога сам ја лично познавао, а иначе кажем Вам опет понављам да ја тог човека нисам ниједног момента видио када је [REDACTED] тукао. То је вероватно се догодило у моменту док сам ја био у другом делу хангара што вам мало пре и рекох, он је био испребијан толико да није могао се ни дигнути, рекох три-четири, три дана сам ја био ту да је исти [REDACTED] мало проговорио и јавио се мени.

Председник већа: Добро, а реците ми само та „Лука“, значи тај логор „Лука“ је ли се састојао из два хангара или више хангара?

Сведок [REDACTED]: „Лука“ је једно огромно предузеће, али ми цивили Бошњачке и Хрватске националности који су били затворени, састала се из једног хангара, али који је имао покретна врата другог дела где су била затворена. Зашто и како не бих улазио, значи обично се улазило у десни дио где су та хармоника врата ко

што ми кажемо, а у лијевом су углавном били људи испитивани, који су мало прије рекох тучени и убијани гдје сам и ја био доведен, но на срећу моју ја сам остао жив.

Председник већа: Колико је било ту људи заточено у том хангару, у тој „Луци“? Овако оријентационо.

Сведок [REDACTED]: Да вам једно кажем, ја радим за невладину организацију „Логораше Брчкога“, по нашој процени ми можемо само оријентационо рећи да је ту прошло негде око три и по хиљаде људи. Сваки дан се мењао број људи, једни су одлазили, други долазили, једни су навече убијани или одвођени негде и врло је тешко било проценити, али у другом делу хангара у десној страни што ја рекох била су врата хармоника, ту је у том моменту знало се догодити да буде и по 200 људи.

Председник већа: Колико сте Ви били укупно заточени у „Луци“?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био заточен негде око 21 дан у „Луци“.

Председник већа: Јесте Ви још остали или је [REDACTED] остао, јесте Ви пре њега изашли да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Ја сам изашао 27. обзиром да сам ја из тог дјела хангара гдје је [REDACTED] био са мном 18. маја, изведен да ме убију, камионет који је стајао писало је „Шешелјеви четници“, када су ме извели рекли су да им фали још један, ја не знам до којег броја, нити смијем ни говорити о томе, али наишао је неки који је имао некаквих значки на себи са капом затвореном нормално уста и нос и очи су мало биле, спасио ме. Значи 18. мај је мој други рођендан. И зато вам кажем ја не могу се сјетити тада су ме пребацили у онај други дио гдје су та врата хармонична или хармоника како хоћете, али то су метална врата пазите која су катанцом навече затварана, и ја не могу се сјетити докле је све [REDACTED] био, значи касније га нисам виђао ја вам рекох ја сам 27. пустит из тог хангара, уствари из тог логора али на моју несрећу поново сам пребачен за пар дана у други логор.

Председник већа: Само још једно питање, да ли су Вас из тог хангара водили на неко саслушање ту у канцеларију?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ко Вас је саслушавао?

Сведок [REDACTED]: Прво саслушање сам имао када су ме довели из болнице, ја вам рекох да сам ја сам болесник, ја сам једини био у пицама који је дошао у „Луку“ са шест, са седам још мушкараца и једном госпођом [REDACTED] која је тренутно у Аустралији, мене је саслушала нека екипа, уствари два су човека била, дијалект је био шумедијски обзиром кажем вам ја сам радио у „Шипаду“ дуго година сам путовао, 13-14 по читавој бившој Југославији, па понешто знам. Друго саслушање је моје било код [REDACTED] и [REDACTED] су били људи који су водили евиденцију о свим затвореницима „Луке“ Брчко. Треће моје саслушање се догодило у канцеларији [REDACTED] кога сам и прије познавао, али ништа страшно није било. Најтеже ми је било прво саслушање гдје су ми тражили

паре иако су видели да сам у пицама ако им донесем паре сутра ће ме убити но на срећу нити су дошли нити тражили паре, нити су ме убили. Имао сам среће.

Председник већа: Добор. Је ли Вам познат овде оптужени Поп Костић Бобан, погледајте га слободно?

Сведок [REDACTED]: Ја вам малоприје рекох да стварно тог човека нисам видио, стварно и не смем рећи, ја нећу, зашто би говорио да сам га видио, али рекох вам да смо једне прилике само рекли, причали у Хагу, да је неки га Поп туко, ја вам не смијем, али ја тог човека никад нисам видио.

Председник већа: Добро, а реците ми овако, [REDACTED] је ли имате нека сазнања где живи?

Сведок [REDACTED]: У Аустралији је тренутно.

Председник већа: У Аустралији, добро.

Сведок [REDACTED]: То колико ја знам, нисам сигуран.

Председник већа: Још ме једна ствар интересује Ви кажете да сте познавали [REDACTED] и пре ових догађаја ратних и тако, јел из Брчког?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли Вам је познато је ли он патио од неке болести?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Од чега је он то био болестан?

[REDACTED]: Ја не знам кажем Вам он је радио код мене у фирми, претјерујем код мене у фирми, заједно смо радили, добро ја сам друге послове радио, што је и небитно, али он је болестан био ја не знам, он је лице некако имао као да није имао крви у себи, иначе тешко се и кретао, претежно у ногама тешко али није најздравији био, ја не знам кажем врло често је по боловању био, обзиром да нисам радио у његовом погону, ја сам радио у канцеларији, нисам никада ни питао од чега болује, али ја знам бар што се тиче овог дела док смо били ја сам 27.08.1999. године отишао у Хаг, вратио сам се 13. ја не могу се сјетити колико је остао, али да је пуно трошио средстава за смирење.

Председник већа: Трошио средстава за?

Сведок [REDACTED]: За смирење.

Председник већа: А за смирење, је ли?

Сведок [REDACTED]: Да, лекове.

Председник већа: Тужиоче, сведок је Ваш предлог. Изволите је ли има питања?

Заменик тужиоца: Ви сте господине [REDACTED] у претходној изјави коју сте дали као и данас, изјавили да сте у хангару пронашли оштећеног [REDACTED], у ком смислу мислите пронашли?

Сведок [REDACTED]: Сад ћу вам рећи, да вам кажем једно, то је дио хангара који је, мало порије сам рекао гдје су углавном били претучени људи. Он је лежао, мислио сам због тога и ја сам рекох малоприје да сам недалеко од њега сео, раздвајао је нас [REDACTED] који је нажалост убијен, и баш сам га и ту, али ја нисам знао даје [REDACTED], док није ми се јавио након два, три дана сам.

Заменик тужиоца: Добро, сада ако можете мало детаљније, Ви сте нешто и у претходној изјави говорили и данас сте напоменули да њега нисте познали јер му је глава била велика у ширини његових рамена, ја бих волио уколико је могуће да нам опишете те повреде које сте Ви тада видели на оштећеном [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Обзиром да је он док сам ја ту био сем задњег дана лежао, ја га никада нисам видео да је устао бар она два, трећи дан да је устао, код њега су биле затворене очи, излупан је толико по лицу нормално, по глави, крвава је глава била, по рукама је тучен, ја не знам са чим, ја мало прије рекох и ја нисам био очевидац када је он....

Заменик тужиоца: Да ли сте видели модрице на глави, на рукама?

Сведок [REDACTED]: Не, ја сам видио крв на глави, обзиром да смо једном били изашли смо у мокри чвор, не могу се сјетити да ли је то 15. или 16. био, ипак је то 20 и кусур година прошло, датуме врло лако је заборавити, претјерујем лако, такве не би требали заборавити али ми, знам када је прао, пробао да опере крв па је како ми кажемо стари свјијет, згужвала се била па је морао мало накиселити, колико је удараца добио у главу ја не знам, али знам да је добио у лице пуно удараца, да му је глава била отекла и рекох малоприје, по глави је добио чим и како, крвава је глава била.

Заменик тужиоца: Да ли је он кукао, да ли је нешто говорио за то време док је лежао, је ли тражио неку помоћ или тако што или је ћутао?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем једно, у том моменту нико није смео помоћ тражити и да виче добио би батине, али ја нисам чуо да је он викао.

Заменик тужиоца: Да ли је њему до тог момента док се није јавио вама неко пружао неку медицинску помоћ?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: А да ли је након тога пружана му помоћ?

Сведок [REDACTED]: Ја вам рекох да сам ја пребачен у други дио хангара после убиства [REDACTED] и ја не знам кажем обзиром да није то баш...

Заменик тужиоца: За то време док сте Ви били у хангару?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: Није никаква медицинска помоћ оштећеном пружана?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Не.

Заменик тужиоца: Кажете да сте и Ви били у пицама и да сте разумео сам.....

Сведок [REDACTED]: Из болнице доведен.

Заменик тужиоца: Били сте болесни, да ли је Вама пружана помоћ?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: Да ли је неке друге у том хангару где сте Ви били уопште пружана медицинска помоћ?

Сведок [REDACTED]: Сад ћу овако, одлично, била је једна медицинска сестра мислим да се звала [REDACTED] она је са подручја Брчкога, из мјеса Брезово Поље, ја не знам како се она снабдивала, али је долазила понекад па да даде неке неке таблету против болова. Углавном пазите једино у том дјелу хангара гдје рекох да су разна убиства се догодила, уствари и пребијања, било је доста жена, старијих жена, била је чак једна породиља која је од пет, шест дана имала дете, али брзо је изашла, и таквим женама та [REDACTED] је доносила помоћ. Ја не знам кажем одакле јој, обзиром да је она била притвореник као и ја, била је Рамиза медицинска сестра притвореник, био је доктор [REDACTED] притвореник, и да не причам да ли су они могли из медицинског центра доћети лекова или не не знам, али је доносила.

Заменик тужиоца: Добро. Рекли сте да вам је у разговору приликом одласка у Хаг оштећени [REDACTED] омињао лице које је њега тукло, па ме занима када је тај догађај се збио, када сте ви то ишли у Хаг да сведочите, знате?

Сведок [REDACTED]: Знам, ја сам мало прије рекао 27.08.1999. године отишао сам у Хаг у предмету једног који је осуђен добро, уствари добро, сада ситуација нама није године, а дошао сам, ја сам дошао 13.09. и један од тих дана је био у мојој с обзиром да смо имали сваки своју собу нормално, он је био код мене и причао ми је, не, почели смо јер он је знао да су мене извели били да убију, каже фала ти Боже па си ти остао, фала ти Боже реко да си и ти остао жив и онда смо почели причати знаш ли ко је каже знам, не да зна, ја не знам зна ли он човека, али знам каже надимак зову га Поп, немојте ми вјеровати ја не знам ко је тај, и рече ми да му је мајка Муслиманка.

Заменик тужиоца: Тај разговор је ли потекао од њега или сте га Ви питали?

Сведок [REDACTED]: Ја сам, ја сам обзиром да је био један [REDACTED] је нажалост исти такав случај, ја сам то дјете ајмо рећи дјете па јесте за мене дјете `67-38. годиште, ја сам га и извукао из мртвих, сличну категорију, уствари сличне повреде је имао као и [REDACTED] и онда је [REDACTED] почео причати о ономе у мојој соби, не у мојој соби, хотелској соби коју сам ја користио, шта се све догодило [REDACTED] и онда је он рекао шта се и њему. Када сам му ја рекао да сам ту већ прије него што ће он

мене видјети био два, три дана, каже „нисам, ја нисам видио никога нити сам могао распознати кога“, значи почела је прича од мене, па Амира па од њега.

Заменик тужиоца: Тада када је он помињао тај надимак тог лица Поп, да ли је још нешто говорио?

Сведок [REDACTED]: Не, не, само ми је рекао да му је мајка Муслиманка, да је [REDACTED] матичар који је био у Брчком, даица му, ништа ми друго није рекао. Име ми није рекао да вам кажем једно и да ми је у том моменту рекао име, ја би сигурно то заборавио обзиром да није у ономе што мене интересује и сумњам да би то име задржао до сада.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је говорио тада о разлогу због чега је њега то лице тукло, је ли помињао неки разлог, повод?

Сведок [REDACTED]: Мени није, мени није.

Заменик тужиоца: Док сте још били у хангару, да ли сте разговарали да неким од тих затворених лица ту и да ли сте питали конкретно ко је овог човека овде што лежи тукао?

Сведок [REDACTED]: Малоприје сам ја рекао да ми нисмо имали неки контакт, уствари нисмо смели контактирати ни један са другим, јер нажалост таква је пракса била.

Заменик тужиоца: А због чега нисте смели?

Сведок [REDACTED]: Па стражар који је био на улазним вратима хангара није нам то дозвољавао јер да смо почели причати било шта добили би ударце, зато смо и ћутали и то је један од разлога. Ја Вам кажем једно да су то били сви уплашени људи за своје животе, нажалост што је у то време било и нормално. Значи, никакав дијалог нико са никим није водио.

Заменик тужиоца: Је ли се дешавало то да неко са неким разговара у хангару, па да добије батине?

Сведок [REDACTED]: Да. Ја се добро сећам једног молера, нажалост био жив или није не знам, који је имао дијалог исто са Бошњаком једним не бих улазио зашто, уствари не знам зашто и онда су, није један добио него оба су пребијени, одведени су ја не знам гдје су одведени, али у „Луку“ се нису вратили. Да ли су живи или не, ја не знам.

Заменик тужиоца: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Хвала лепо тужиоче. Бранилац изволите.

Адв. Теодор Гаврић: Господине [REDACTED] Ви када сте приведени у „Луку“ Ви сте тамо затекли [REDACTED], он је већ тамо био је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја вам рекох обзиром да сам ја пребачен у велику просторију када сам доведен, значи нисам ја могао видети [REDACTED], он је био у просторији где су мене касније одвели тамо ја рекох, ја мало прије рекох гдје су углавном малтретирали људе, изводили на убијање и због тога вам кажем ја сам Мухамеда видио можда око 10. можда око 10-11. не знам, али знам добро да ми је негде 13. на 14. рекао ово што сам мало прије рекао „гдје си [REDACTED] како си“.

Адв. Теодор Гаврић: Само да појаснимо до када сте Ви били у тој хали заједно са [REDACTED]? Ја сам Вас разумио да сте Ви изашли из тог хангара, изведени сте 18. маја, он је остао?

Сведок [REDACTED]

Адв. Теодор Гаврић: И Ви сте отишли у други хангар?

Сведок [REDACTED]: Мене су пребацили, извели су нас 18 или 19, не знам тачно, из тог дјела хангара и покупили су као старије људе, међутим није то било то и ја се у тај хангар нисам више вратио, мало прије сам рекао да ме је неко спасио, ја могу му захвалити, не знам ко је и ја у тај дио хангара гдје је [REDACTED] остао и када је он отишао нисам више навраћао нити знам када је отишао.

Адв. Теодор Гаврић: Добро, а Ви сте из тог хангара изашли 18. маја?

Сведок [REDACTED]: 18.

Адв. Теодор Гаврић: Добро. Је ли Вам можда познато ко је прије изашао из „Луке“ Ви или [REDACTED], можда сте чули?

Сведок [REDACTED]: Не, мало прије сам причао, ја не могу се сјетити, рекох вам ја сам 27. маја прозван од полицајца [REDACTED], то је било негде око пола 10-10, да се јавим хитно [REDACTED] и [REDACTED], што сам и учинио и тај дан сам изашао, ја због тога не могу ни рећи да ли је остао или је прије мене изашао обзиром рекох да је остао у оном дјелу.

Адв. Теодор Гаврић: У међувремену Ви сте описали у каквом је стању био, био је повређен, је ли у међувремену било још каквих тортуре физичке над [REDACTED]? Је ли извођен и је ли премлаћиван у међувремену или је цјело вријеме лежао само у хангару?

Сведок [REDACTED]: Не, ја нисам видио, рекао сам ја нисам видио ни ову када је се догодило, а у моменту док сам ја био у том дијелу, ја нисам видио нико да га је тукао.

Адв. Теодор Гаврић: Добро, је ли вам познато лице [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Мало пре сам говорио, то је човјек гдје сам ја у Тужилаштву у Хагу био, који је убио многе нажалост.

Адв. Теодор Гаврић: Добро, значи познат је, није битно, значи познат Вам је, мене само то интересује. Е хоћете ми само господине Ви сте дали изјаву полицији 2005. године, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Потписали сте овдје, има, не треба да....

Сведок [REDACTED]: Не треба, знам ја.

Адв. Теодор Гаврић: Ваше сјећање било је пуно свјежије до сада је прошло 9-10 година, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно.

Адв. Теодор Гаврић: Ви овдје изричито кажете да сте све набрајате гдје сте били 03. и 04. све и кажете да сте доведени 09. маја у „Луку“, а сад овдје кажете 05. или 06?

Сведок [REDACTED]: Не, није тачно, не, не, они су ја сам правио њима притужбу зашто су писали 09.

Адв. Теодор Гаврић: Јесте Ви потписали ову изјаву?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Адв. Теодор Гаврић: Је ли оспоравате Ви потпис?

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам потписао изјаву и што је и нормално да сам потписао, али схватите једно ја сам један од првих који је отишао у „Луку“ значи није могло бити 09. само могло је 06. или 07. то [REDACTED] само може да зна.

Адв. Теодор Гаврић: Пазите, добро, значи ви сада побијате ово што овде пише?

Сведок [REDACTED]: 09. побијам.

Адв. Теодор Гаврић: Да ли је 09. или 05, 06.

Сведок [REDACTED]: Небитно.

Адв. Теодор Гаврић: Нема везе, молим?

Сведок [REDACTED]: Небитно је када сам дошао.

Адв. Теодор Гаврић: Када сте дошли, било да је 05. или 06. или 09. Ви сте затекли повређеног М [REDACTED] ту, али га нисте препознали?

Сведок [REDACTED]: Ма нисам, ко је рекао, господине ја Вам рекох да сам ја видио [REDACTED] између 10. и 13. 10. сам ја пребачен из великог дјела хангара, 10. сам пребачен из великог дјела хангара гдје је [REDACTED].

Адв. Теодор Гаврић: Ништа, нема везе ми ћемо ову изјаву користити као доказ, ви овдје експлицитно кажете када сте дошли 09. маја затекли сте [REDACTED] који је Ваш комшија, али га нисте могли препознати?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Добро.

Сведок [REDACTED]: А то је 09. и 10.

Адв. Теодор Гаврић: А сада ми само кажите у Хагу Вам је господин [REDACTED] поменуо име Поп да га је малтретирао?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Е овдеје када сте давали изјаву у полицији у Брчком, а полиција је управо ја знам и полиција и тужилаштво у Брчко Дистрикту радили су да се расвјетли што више имена и починиоца у Брчком и у „Луци“ и тако даље, експлицитно питање инспектора, овлашћеног службеног лица, је ли Вам икад [REDACTED] рекао ко га је малтретирао, истукао и Ви овдје кажете није ми никад рекао, а није имао ко други него [REDACTED] јер је [REDACTED] у то време исто урадио са [REDACTED], то спомињете овдје, је ли истина ово?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је, [REDACTED]

Адв. Теодор Гаврић: Не, не, господине Ви овде у Вашој изјави значи на питање инспектора, да ли је Вам је [REDACTED] рекао ко га је повредио, Ви кажете није ми никад рекао, али није имао ко други него [REDACTED] јер у то време је урадио то са [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем једно, тачно је то, али није тачно да ми није рекао ми смо мало прије ја рекох [REDACTED] ја и он смо сједили у соби коју сам ја користио и он је успут рекао да је неки рекох ја ко је тај, али није могуће ја нисам у том моменту знао ко га је, зато сам ја рекао, могао га [REDACTED] истући, јер [REDACTED], то је екипа била која је тукла.

Адв. Теодор Гаврић: Ко, [REDACTED], [REDACTED] је ли био овај [REDACTED] [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте, [REDACTED].....

Адв. Теодор Гаврић: Јесте, је ли то та три, четири лица која су отприлике на неки начин малтретирали људе у „Луци“?

Сведок [REDACTED]: Оне које сам ја видио [REDACTED] је тај стално био, [REDACTED], онда [REDACTED] је био, [REDACTED].....

Адв. Теодор Гаврић: Можете ми само рећи зашто Ви у тој изјави у полицији коју сте дали прије 10 година на питање да ли Вам је икад рекао, нисте поменули то што сте сада рекли, Хаг је био `99. године?

Сведок Дероњић Цафер: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Ви сте изјаву дали 2005. године, имали сте директно питање од инспектора, а ја знам шта су они тражили и Ви нисте поменули то име, а сада помињете?

Сведок [REDACTED]: Све је могуће, постоји и доза заборав, да вам кажем једно ја сам преживио много што-шта...

Адв. Теодор Гаврић: Све знам.

Сведок [REDACTED]: Има ли нормалан човјек, уствари човјек који је преживио да нема амнезију.

Адв. Теодор Гаврић: Па је ли свјежије сјећање сада или прије 10 година?

Сведок [REDACTED]: Ја Вам нешто рекох, ја сам пребирајући папире, обзиром да радим као секретар удружења, нашао у папиру гдје ми пише, нашао....

Адв. Теодор Гаврић: Шта пише?

Сведок [REDACTED]: Нашао ми када сам сједио са [REDACTED] ми је говорио ко је њега тукао, јесте [REDACTED] није знао, а [REDACTED] ми је рекао да је само он не зна име, само је рекао Поп.

Адв. Теодор Гаврић: Значи а тога се нисте сјетили 2005. године?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адв. Теодор Гаврић: Нисте се сјетили, заборавили је ли?

Сведок [REDACTED]: Па јесам.

Адв. Теодор Гаврић: А сад се присјетили је ли?

Сведок [REDACTED]: Ја Вам рекох зашто сам се присјетио, зато што сам нашао кроз папире припремајући се за ово рочиште, нашао сам у папирима из 1999. године, на позив Хага шта сам ишао...

Адв. Теодор Гаврић: Шта водили Ви биљешке, је ли?

Сведок [REDACTED]: Зашто не.

Адв. Теодор Гаврић: А када се имали прву изјаву полицији у Брчком нисте то користили је ли?

Сведок [REDACTED]: Да вам кажем ја нисам једну дао изјаву полицији, ја сам дао па не знам колико полицији изјава и тужилаштву и СИП-и и не знам коме.

Адв. Теодор Гаврић: Значи Ви не знате када је повређен овај [REDACTED] ?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адв. Теодор Гаврић: Не знате, добро. Је ли било случајева да су припадници Војске Републике Српске помагали лицима која су приведена у логор у „Луци“?

Сведок [REDACTED]: Јесте један случај али је нажалост и тај убијен човјек, убијен је у том дјелу хангара, то је човјек из Дубрава који је хтјео једном [REDACTED] да помогне, он је војник Републике Српске био, убијен је, али да вам кажем једно, јест и [REDACTED] помогао човјек преко мене, то је неки човјек...

Адв. Теодор Гаврић: Је ли Вама ко помогао да изађете?

Сведок [REDACTED]: Да изађем јесте, помогао ми је [REDACTED] инспектор.

Адв. Теодор Гаврић: Добро, а је ли Вам познато на који начин, они који интервенишу за лица да изађу из „Луке“ и јесу ли морали давати какве гаранције да гарантују и за Вас и да ризикују властите животе?

Сведок [REDACTED]: Обзиром да ми нисмо имали контакт ни са ким, ја нисам у току био да ли јесте или није, ја знам да је мене [REDACTED] 27. маја прозвао, дао ми папир да идем кући, међутим ја не знам да ли је вођена каква санкција против њега или не.

Адв. Теодор Гаврић: Добро. Мало сте прије рекли, набројали сте четири, пет имена која су отприлике то су ти људи који су углавном вршили то физичко малтретирање људи је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Набројали сте четири, пет имена?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Теодор Гаврић: Је ли се у то време игдје спомиње Поп?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адв. Теодор Гаврић: Хвала судија немам више питања. Приговарам што је у супротности са изјавом датом полицији и овај ћемо записник уврстити као доказ.

Председник већа: Добро. Има ли оптужени питања за сведока? Немате. Добро. Имате ли још нешто да додате [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па обзиром да кажем не познајем овог човјека стварно га нисам никада видио, не усуђујем се да причам оно што не знам, све је ово што сам рекао од мене. Једино би Вам се захвалио што сте ме позвали и што сте заказано рочиште за 02.06. било отказали, уз образложење моје уствари извињење моје да нисам могао доћи знате и сами да су код нас поплаве биле и хвала вам.

Председник већа: Добро. Само још једно питање за Вас, је ли Вам познат [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Нажалост [REDACTED] је умро, он је умро, знам за то комплет ми имамо ако хоћете вјеровати обзиром да водим статистичке податке, 71 већ свједока умрлог логораша, он је требао.....

Председник већа: Добро, добила сам ја ту информацију него само проверавам.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте, умро је.

Председник већа: Реците ми овако, Ви сте дошли из Брчког је ли тако? Је ли има још неких питања? Ево још једно питање само па ћемо да.....

Адв. Теодор Гаврић: Обзиром да ради се о Брчаку рођеном, господине Ви малоприје рекосте да је оптуженога мајка Муслиманка, је ли знате његову породицу? Познајете породицу?

Сведок [REDACTED]: Не. Ја му знам.....

Адв. Теодор Гаврић: Поп Костић....

Сведок [REDACTED]: Знам му брата онај што ради жељезнурију, ако је то.

Адв. Теодор Гаврић: Знате брата је ли?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Адв. Теодор Гаврић: Је ли он у Брчком живи?

Сведок [REDACTED]: Живи, Муслиманку ожењен.

Адв. Теодор Гаврић: Је ли Вам познато о каквој се породици ради?

Сведок [REDACTED]: Ја знам [REDACTED] добро, мајку му не знам, [REDACTED] је један диван човјек, ја кажем и овога брата му знам.

Адв. Теодор Гаврић: Какав је човјек?

Сведок [REDACTED]: Супер.

Председник већа: А ко је [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ујак.

Председник већа: Ујак, аха, добро, даица. Да, да, добро.

Сведок [REDACTED]: Па не знам ја знам [REDACTED] а, [REDACTED] сам...

Председник већа: Добро, овако Ви сте дошли из Брчког је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Јутрос сте дошли, данас?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, ко је ли имате трошкове за превоз, колико је карта?

Сведок [REDACTED]: Ја сам морао такси узети, ја не могу, ја имам своје ауто, али ја...

Председник већа: Како сте дошли аутобусом или?

Сведок [REDACTED]: Таксијем.

Председник већа: Таксијем из [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] 80 еура ја имам ако хоћете признати ја не знам....

Председник већа: А како ћете се вратити? Исто. Је ли 80 еура је ли то повратно?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: У једном правцу од [REDACTED] до Београда и од?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Само у једном правцу?

Сведок [REDACTED]: Све, све.

Председник већа: Све, и натраг?

Сведок [REDACTED]: Све. Колико би они зарадили онда.

Председник већа: Добро, а реците ми јел нисте могли аутобусом да дођете, јесте здрави? Микрофон, микрофон само укључите.

Сведок [REDACTED]: Не знам колико хоћете ме схватити, ја шест таблета ујутру пијем, шест равних таблета попијем ујутро.

Председник већа: Колико је онда то у динарима, 80 еура, 9 хиљада динара?

Сведок [REDACTED]: Не знам ја колико је динар.

Председник већа: 9.000,00 могу да Вам дам јер ми исплаћујемо у динарима, зато Вас питам.

Сведок [REDACTED]: Па не знам обзиром да....

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове за превоз од [REDACTED] до Београда и натраг, доставља рачун фактуру број 31/14 да је дошао таксијем и да ће се вратити таксијем, укупно 80 еура.

То је укупно је ли?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро.

80 еура, од Београда до [REDACTED] и натраг и изјављује да је болестан, да пије шест врста лекова и да није могао доћи превозом.

Сведок [REDACTED]: Ма какви аутобусом, па не могу ја сједити.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку [REDACTED] досуђују се трошкови доласка од [REDACTED] до Београда и натраг од Београда до [REDACTED] износу од 9.000,00 динара који ће му бити исплаћени на терет буџетских средстава Вишег суда у Београду, а преко Службе за помоћ и подршку сведоцима.

Хвала Вам лепо, сада ћете кренути са обезбеђењем па ће Вам ту колегиница која исплаћује трошкове за сведоке, исплатити. Је ли може ово да остане код мене?

Сведок [REDACTED]: Мени не треба.

Председник већа: Добро. Онда би ово, то ће Оља све, фактуру све. Хвала лепо можете ићи. Довиђења, хвала што сте дошли. Ми имамо овде још овог сведока који је требао данас да буде саслушан који је нажалост преминуо, да тражимо тужиоче извод из матчне књиге умрлих за њега од Брчког, Дистрикта Брчког, па се онда може то исто читати. Говорим о [REDACTED]. Мада сви кажу....

Заменик тужиоца: Да, то мислим да би можда и сувишно било да тражимо извод из матичне књиге умрлих, обзиром да....

Председник већа: Добро, онда је ли можемо да учинимо неспорним, одбрана за [REDACTED] да је преминуо? Је ли можемо тај податак да учинимо неспорним?

Адв. Теодор Гаврић: Можемо.

Председник већа: Можемо. Добро, онда можемо и читати обзиром да је....

Заменик тужиоца: Тако је.

Председник већа:

Заменик тужиоца за ратне злочине и бранилац оптуженог чине неспорним чињеницу да је [REDACTED] преминуо па су сагласни да се његов исказ чита.

Ми смо заказали већ овде претрес за 15.09. ујутру у 09,30 часова, ради саслушања овог сведока [REDACTED], који се налази у Сједињеним Америчким Државама, ја сам дипломатско конзуларним путем послала позив да видимо да ли ће доћи, али сам рекла уколико је спречен да дође да евентуално нам се изјасне да ли можемо видео везом да успоставимо контакт са овим сведоком. Што се тиче медицинских протокола које сам тражила за оштећеног [REDACTED] и то је тражено дипломатско конзуларним путем, још увек ништа нисам добили одговор, али ћемо сачекати до 15. септембра па ћемо даље видети. Значи следећи пут ћемо видети за овог сведока ако дође, ако не да ли можемо везом па ћемо онда наставити.

Ради саслушања сведока [REDACTED]

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи се главни претрес одлаже, наставак се заказује за 15. септембар 2014. године у 09,30 часова у судници број 4 у згради Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине, Устаничка 29 што се присутнима саопштава и има им служити уместо позива.

Значи то је уместо позива.

Довршено у 13,50 часова.

Записничар,

Председник већа-судија